

sig selv og paa samme Tid være af den Mening, at uensartede Industrier ikke bør slaas sammen solidarisk undet et. Men hvis det ærede Medlem tror, at Landbrugets hele Forsikring kan gøres tilnærmelsesvis for noget som 130,000 Kr. om Aaret, saa vil det sikkert vise sig, at han tager fejl. Det var da ogsaa det ærede Medlems Mening, at det nok vilde koste noget mere, men han bevægede sig dog i meget beskædne Tal. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem samtidig med Studiet af Ulykkestilfældene i andre Lande som Følge af de forskellige Bedrifter, ogsaa har set paa Tallene i Ulykkestatistikken for vort eget Land. I saa Fald vil han have set, at 375 Mennesker aarlig omkomme gennemsnitlig ved Ulykkestilfælde i vore Landdistrikter, og den paagældende Statistik er nu 5 Aar gammel, altsaa med en mindre Folkemængde, tænker jeg. Det ærede Medlem nævnte, at der kun var 66 Søfolk, som omkomme hvert Aar, og af denne Afdeling 25 Fiskere. Jeg ved ikke, hvor mange af de 65 der skal henhøre under Landdistrikterne, thi de der henhørende skulle jo trækkes fra, naar vi ville forsøge paa at finde Landbrugets Ulykker. Men jeg vil tage 40 a 50 fra, det kommer jo ikke saa nøje an derpaa, for den Sags Skyld kunde jeg maaske endog tage dem alle sammen fra; saa vil der være at fradrage nogle Gods-ejeres, nogle Gaardmænds, adskillige Børns Ulykker — Tjenestefolk bliver der jo ikke Tale om, thi, som det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen) antydede, skulde Tjenestehende være med i Regeringsforslaget. Jeg har ikke været sikker paa, at de skulde medtages, men det gør en Forskel, om der er 150,000 flere eller færre medtaget i Regeringens Forslag. Alene at en saadan Uklarhed kan være til Stede, viser bedst, hvor utydelig Lovforslaget af 1891 er affattet. Jeg havde altsaa ment, at de Tjenestefolk, som omkom ved Ulykkestilfælde, ogsaa maatte trækkes fra, hvad de nu ikke skulle. Om der end dernæst kan være et Antal Fabriksulykkestilfælde paa Landet, saa ere de dog vistnok ikke mange. Ja, jeg mener at være meget liberal over for det ærede Medlem, naar jeg først trækker 75 fra, som jeg mener skulle trækkes fra, saa 100 til, som jeg egentlig ikke ved hvorledes jeg skal bære mig ad med at gøre Rede for, men saa bliver der dog alligevel 200 Dødsfald tilbage for Landdistrikternes Bedkommende, som jeg synes maa falde paa Landbruksulykker, Skovdrift etc. For disse 200 har det ærede Medlem selv anslaaet Prisen. Den er vistnok lodlig lavt sat til 2,000 Kr. gennemsnitlig, og det vil da være 400,000 Kr. at tilsvare om

Aaret for Dødsfald. Saa er det Invaliditetstilfældene. Af dem er der — hvor mange? Ja, det vides jo ikke, men lige saa mange som Dødsfald er det mindst, og lærlig i Landbruget synes de at være ret talrige og i Tilfagende. De sættes jo omtrent dobbelt i de Forhandlinger, vi have haft, og under 4,000 Kr. pr. Stk. bliver det vist ikke, thi foruden Familien skal jo ogsaa Manden eller Forsørgeren selv forsørges. Det bliver da 800,000 Kr. for Invaliditetstilfældene. Dertil komme de 26 Uger, som udgøre et stort Beløb, men dem vil jeg ikke regne med, der synes jo fra flere Sider at være Tilbøjelighed til at komme bort fra dem; jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds ikke ogsaa nu ønsker dem bortskarne. Men alligevel kommer jeg ved en Beregning af 200 Dødsfald og 200 svære og mindre svære Invaliditetstilfælde for Landbruget — medens der i Landdistrikterne er i alt næsten dobbelt saa mange Dødsfald og sandsynligvis mere end dobbelt saa mange Invaliditetstilfælde — til en aarlig Udgift af 1,200,000 Kr. Det er et langt større Tal end det ærede Medlems og det vilde paa 330,000 Tdr. Hartkorn blive henved 4 Kr. pr. Tønde. Selv om nu det ærede Medlem kan vise, at det her er tilbørligt Landbruget Ulykkestilfælde i Landdistrikterne, som jeg ikke vidste hvor jeg ellers skulde gøre af, naar jeg ikke lagde dem under de Befolkningsklasser, som skulle være forsikrede ved det Forslag, som det ærede Medlem har talt saa varmt for — selv om der, hvad jeg i Øjeblikket ikke kan se, kunde findes nogen Udvej til at anbringe endnu flere forulykkede Mennesker uden for det ærede Medlems Lov — jeg har ikke kunnet se nogen — saa vil det dog kun være en Reduktion, som vist ikke er meget betydende i Forhold til den ringe Byrde, det ærede Medlem stillede i Udset, og det Beløb han mente at komme ud af det med, højt regnet altsaa 1 Krone pr. Td. Hartkorn. Hvis nu virkelig 1,200,000 Kr. skulde udbetales hvert Aar, saa var det næsten 4 Kr., men det er ikke det ærede Medlems Mening. Han tager Ordet for noget andet. Han ønsker, at, hvis der virkelig blev 1,200,000 Kr. i aarlige Stader for Hartkornet, skulde der deraf det første Aar ikke opkræves mere end ca. 320,000 Kr. medens ca. 880,000 Kr. skulde bogføres som Landbrugets Gæld, og naar der næste Aar atter kom Ulykker for 1,200,000 Kr., skulde der henlægges ca. 1 Million til Landbrugets Gæld, og saaledes skulde Gælden stadig om end senere aftagende vokse, indtil Ligevægtstilstanden imellem afdøde og ny tilkomne Pension